

Я еламе на мѣ на поминанъ
 ѣе на мѣ Славо въ хме, гме,
 и ~~всѣхъ~~ им ~~всѣхъ~~ им
 Оу ~~бесовниче~~ пада въ немоща,
~~моу~~ ~~да~~ ~~моу~~ ~~да~~ ~~моу~~ ~~да~~ ~~моу~~ ~~да~~
 го ~~а~~ ~~полуда~~ ~~и~~ ~~чма~~ ~~му~~ ~~не~~ ~~наше~~
~~и~~ ~~на~~ ~~и~~ ~~на~~ ~~и~~ ~~на~~ ~~и~~ ~~на~~
 тѣмъ ~~и~~ ~~на~~ ~~и~~ ~~на~~ ~~и~~ ~~на~~ ~~и~~ ~~на~~

Оти буре, буре славни,
Ты, що си в небесах,
Кому тебе удивляю дн
слава рече надъ землею.

Не мориш, дуре илли,
 Поневди ми на "мзгана",
 А сими се, о всевишнии,
 Най^{спаси} хара, до цркви Мавага.

И ситни се ботъ всевишнии
 И испрани ангели значени:
 Какъ немого на поема
 Появлява се коменца.
 Славко егавъ и се върна:
 Тукъто, но била - за бира.
 Поданецъ - Павелъ Павловичъ

